



Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
NIILO JÄÄSKINEN
prednesené 28. februára 2013¹

Vec C-542/11 Staatssecretaris van Financiën proti

Codirex Expeditie BV

[návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko)]

„Colný kódex Spoločenstva — Nariadenie (EHS) č. 2913/92 — Článok 50 — Dočasne uskladnený tovar — Tovar, ktorý nie je tovarom Spoločenstva — Colný režim vonkajšieho tranzitu Spoločenstva — Okamih pridelenia colne schváleného určenia — Články 63 a 67 — Prijatie colného vyhlásenia — Článok 73 — Prepustenie tovaru — Článok 203 — Colný dlh“

I – Úvod

1. Na počiatku tejto veci sú dve chýbajúce balenia mäsa. Čo sa týka skutkových okolností sporu vo veci samej, išlo o lodnú prepravu zásielky chladeného hovädzieho mäsa v kontajneri z Brazílie do Holandska. Po odstránení colnej plomby, ktorú na kontajner umiestnili colné orgány prístavu v Rotterdame (Holandsko) pred prepustením tovaru, našiel príjemca tovaru len 1667 z 1669 balení mäsa uvedených v colnom vyhlásení.

2. Tento návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 50 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva² (ďalej len „colný kódex“). Návrh bol predložený v rámci sporu medzi Staatssecretaris van Financiën (štátny tajomník ministerstva financií, ďalej len „Staatssecretaris“) a spoločnosťou Codirex Expeditie BV (ďalej len „Codirex“) v súvislosti s platobným výmerom týkajúcim sa výberu cla a dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“).

3. Hoge Raad der Nederlanden (Najvyšší súd) (Holandsko) sa v podstate pýta, v akom okamihu tovar, ktorý nie je tovarom Spoločenstva a má colný štatút dočasne uskladneného tovaru prihláseného na prepustenie do colného režimu vonkajšieho tranzitu Spoločenstva, nadobúda colne schválené určenie v zmysle článku 50 colného kódexu. Vnútroštátny súd v tomto smere uvažuje o dvoch rôznych okamihoch: buď je to prijatím colného vyhlásenia (podľa článku 63 uvedeného kódexu), alebo prepustením do colného režimu po prijatí colného vyhlásenia (podľa článku 73 toho istého kódexu).

¹ — Jazyk prednesu: francúzština.

² — Ú. v. ES L 302, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307, zmenené a doplnené nariadením Rady (ES) č. 1791/2006 z 20. novembra 2006 (Ú. v. EÚ L 363, s. 1).

4. Pripomínam, že vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok D. Wandel, sa už Súdny dvor zaoberal podobnou otázkou v súvislosti s tovarom, ktorý nebol tovarom Spoločenstva a bol prihlásený na prepustenie do voľného obehu.³ V uvedenej veci Súdny dvor konštatoval, že rozhodujúcim okamihom je okamih prepustenia tovaru do colného režimu.⁴

II – Právny rámec

5. Článok 4 bod 15, 16 a 20 colného kódexu stanovuje:

„Na účely tohto kódexu sa rozumie:

...

15. „colným schváleným určením alebo použitím“:

a) prepustenie tovaru do colného režimu;

...

16. „colným režimom“:

a) voľný obeh;

b) tranzit;

...

20. „prepustením tovaru“ úkon, ktorým colné orgány umožňujú nakladať s tovarom za podmienok stanovených pre colný režim, do ktorého bol tovar prepustený.“

6. Podľa článku 37 tohto kódexu tovar prepravený na colné územie Európskeho spoločenstva podlieha colnému dohľadu od svojho vstupu na colné územia Spoločenstva. Môže byť podrobený colnej kontrole a colnému dohľadu podlieha po dobu, ktorá je potrebná na určenie jeho colného štatútu.

7. Článok 48 colného kódexu stanovuje, že „tovaru, ktorý nie je tovarom [S]poločenstva a ktorý bol predložený colným orgánom, musí byť pridelené colne schválené určenie alebo použitie schválené pre takýto tovar“.

8. Článok 50 kódexu znie takto:

„Od predloženia tovaru colným orgánom až do okamihu pridelenia colne schváleného určenia alebo použitia má tento tovar postavenie dočasne uskladneného tovaru. Takýto tovar sa ďalej označuje ako „dočasne uskladnený tovar“.“

3 — Rozsudok Súdneho dvora z 1. februára 2001 (C-66/99, Zb. s. I-873).

4 — Okrem toho pripomínam, že nedávne rozsudky zo 6. septembra 2012, Döhler Neuenkirchen (C-262/10), a Eurogate Distribution (C-28/11) – veci, v ktorých som predniesol svoje návrhy 8. marca 2012 – sa týkajú nasledujúcej fázy, keď už tovar *nadobudol* colne schválené určenie a dôjde k nezrovnalostiam počas tejto fázy. V takom prípade je dlžníkom osoba, ktorá si musí splniť povinnosti vyplývajúce z použitia predmetného colného režimu (režim aktívneho zošlachťovacieho styku vo veci Döhler Neuenkirchen a režim colného uskladňovania vo veci Eurogate Distribution).

9. Článok 59 ods. 1 colného kódexu stanovuje:

„1. Všetok tovar určený na prepustenie do colného režimu musí byť uvedený v colnom vyhlásení pre príslušný colný režim.“

10. Podľa znenia článku 63 uvedeného kódexu:

„Písomné colné vyhlásenia, ktoré spĺňajú podmienky ustanovené v článku 62, prijímú colné orgány okamžite za predpokladu, že tovar, na ktorý sa vzťahujú, bol predložený colným orgánom.“

11. Článok 67 uvedeného kódexu stanovuje:

„Ak nie je výslovne ustanovené inak, použijú sa pri prepustení tovaru do colného režimu, do ktorého je tovar uvedený v colnom vyhlásení navrhnutý, predpisy platné ku dňu, kedy colné orgány toto colné vyhlásenie prijali.“

12. Podľa článku 73 ods. 1 colného kódexu:

„1. Bez toho, aby tým bol dotknutý článok 74, ak sú splnené podmienky na prepustenie tovaru do príslušného colného režimu, a ak sa na tovar nevzťahujú žiadne zákazy a obmedzenia, colné orgány prepustia tento tovar ihneď po tom, ako boli údaje uvedené v colnom vyhlásení overené alebo prijaté bez overenia. Rovnako postupujú v prípadoch, keď overovanie nie je možné v primeranej lehote ukončiť a tovar na účely overovania už nie je potrebný.“

13. Článok 74 uvedeného kódexu stanovuje:

„1. Ak prijatím colného vyhlásenia vzniká colný dlh, nesmie byť tovar, na ktorý sa colné vyhlásenie vzťahuje, prepustený, pokiaľ nie je colný dlh zaplatený alebo zabezpečený. Bez toho, aby tým bol dotknutý odsek 2, sa toto ustanovenie nevzťahuje na colný režim dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozného cla.

2. Ak colné orgány na základe predpisov upravujúcich colný režim, do ktorého je tovar navrhovaný, požadujú zabezpečenie colného dlhu, nesmie byť tovar do tohto colného režimu prepustený, pokiaľ nebude takéto zabezpečenie poskytnuté.“

14. Článok 203 colného kódexu stanovuje:

„1. Colný dlh pri dovoze vzniká:

— nezákonným odňatím tovaru, ktorý podlieha dovoznému clu, spod colného dohľadu.

2. Colný dlh vzniká v okamihu, keď je tovar odňatý spod colného dohľadu.

3. Dlžníkmi sú:

— osoba, ktorá odňala tovar spod colného dohľadu,

— akékoľvek osoby, ktoré sa tohto odňatia zúčastnili a ktoré si boli vedomé alebo si mali byť vedomé toho, že tovar je odnímaný spod colného dohľadu,

— akékoľvek osoby, ktoré tovar odňatý spod colného dohľadu získali alebo prechovávali a ktoré si boli alebo si mali byť v čase získania alebo prijatia takéhoto tovaru vedomé, že tento bol odňatý spod colného dohľadu, a

- prípadne taktiež osoba, ktorá má plniť povinnosti vyplývajúce z dočasného uskladnenia tovaru alebo z použitia colného režimu, do ktorého bol tovar prepustený.“

III – Spor vo veci samej, prejudiciálna otázka a konanie pred Súdny dvorom

15. Zásielka chladeného hovädzieho mäsa prepravená v kontajneri na lodi z Brazílie do Holandska bola vyložená v prístave v Rotterdame spoločnosťou Seaport International. Táto spoločnosť ju uskladnila vo svojom areáli, kým nebude pridelené colne schválené určenie tovaru, ktorý obsahovala.

16. Kým sa kontajner nachádzal v areáli terminálu Seaport International, spoločnosť Codirex podala dňa 6. novembra 2007 ako deklarant colné vyhlásenie v elektronickej podobe, v ktorom uvedenú zásielku prihlásila na prepustenie do colného režimu vonkajšieho tranzitu Spoločenstva. Colný úrad Rotterdam Seaport toto vyhlásenie okamžite prijal. Kontajner, ktorý bol predmetom colného vyhlásenia, sa v tom čase nachádzal v uvedenom areáli kontajnerového terminálu Seaport International. V okamihu podania uvedeného tranzitného vyhlásenia mal tovar colný štatút dočasne uskladneného tovaru v zmysle článku 50 colného kódexu.

17. Na druhý deň ráno, 7. novembra 2007, colné orgány tovar prepustili okamžite po umiestnení colnej plomby na kontajner. Ešte v ten istý deň bol kontajner po verejných komunikáciách prepravený k príjemcovi hovädzieho mäsa, spoločnosti Eurofrigo BV (ďalej len „Eurofrigo“) v priemyselnom parku v Maasvlakte (Holandsko), ktorá ako schválený príjemca disponovala povolením.⁵ Pri doručení kontajnera spoločnosť Eurofrigo konštatovala, že colná plomba je ešte neporušená. Po odstránení plomby zistila, že kontajner obsahuje o dve balenia hovädzieho mäsa menej, ako by podľa colného vyhlásenia mal obsahovať. Podľa údajov spoločnosti Eurofrigo sa na kontajneri nenachádzali nijaké stopy vlámnia.

18. Keďže colné orgány Rotterdam Seaport nedostali nijaké potvrdenie o doručení tovaru spoločnosti Eurofrigo, iniciovali vyšetrovanie, po ukončení ktorého zaslali spoločnosti Codirex dňa 3. júla 2008 platobný výmer, ktorým ju vyzvali na úhradu cla a DPH.

19. Spoločnosť Codirex uvedený platobný výmer napadla pred Rechtbank te Haarlem (Okresný súd v Haarleme).

20. Predmetom sporu pred Rechtbank te Haarlem bolo určiť, či spoločnosť Codirex ako deklaranta prihlasujúceho tovar do colného režimu vonkajšieho tranzitu Spoločenstva možno považovať za zodpovednú za stratu,⁶ o ktorej sa dalo predpokladať, že k nej došlo medzi okamihom prijatia colného vyhlásenia a okamihom umiestnenia colnej plomby na kontajner tesne pred prepustením tovaru do colného režimu tranzitu. Počas konania vo veci samej ani jeden z účastníkov konania netvrdil, že chýbajúce balenia sa stratili počas prepravy kontajnera zabezpečeného colnou plombou z areálu Seaport International do prevádzky spoločnosti Eurofrigo.

21. Rechtbank te Haarlem rozhodol, že tovar, ktorý nie je tovarom Spoločenstva a bol prepravený na jeho colné územie, kde bol predložený colným orgánom a prihlásený na prepustenie do colného režimu vonkajšieho tranzitu Spoločenstva, má až do okamihu, keď ho colné orgány prepustia do príslušného colného režimu, colný štatút dočasne uskladneného tovaru.

5 — Pozri článok 406 nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (Ú. v. ES L 253, s. 1; Mim. vyd. 02/006, s. 3; ďalej len „vykonávacie nariadenie“).

6 — Použitie tohto výrazu („strata“) nenaznačuje nič o skutočnom osude oboch balení, ktorý podľa údajov poskytnutých vnútroštátnym súdom nie je známy.

22. Rechtbank te Haarlem ďalej rozhodol, že v čase od dočasného uskladnenia tovaru až do jeho prepustenia do colného režimu tranzitu zo strany colných orgánov nemožno Codirex považovať za dlžníka v zmysle článku 203 ods. 3 štvrtej zarážky colného kódexu. Pri tomto konštatovaní vychádzal z rozsudku Súdneho dvora z 15. septembra 2005, United Antwerp Maritime Agencies a Seaport Terminals⁷ a uviedol, že Codirex v uvedenom čase nemohol tovarom fyzicky disponovať a bol od neho príliš vzdialený na to, aby ho mohol premiestniť alebo uskladniť.

23. Staatssecretaris podal voči rozhodnutiu Rechtbank te Haarlem kasačný opravný prostriedok na Hoge Raad der Nederlanden.

24. Za týchto okolností sa Hoge Raad der Nederlanden rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Kedy získa tovar, ktorý nie je tovarom Spoločenstva, colne schválené určenie v zmysle článku 50 [colného kódexu], ak tovar má colný štatút ‚dočasne uskladneného tovaru‘ prihláseného na prepustenie do colného režimu vonkajšieho tranzitu Spoločenstva?“

25. Písomné pripomienky boli predložené zo strany holandskej a gréckej vlády, ako aj Európskej komisie, ktoré tiež predniesli svoje ústne pripomienky na pojednávaní, ktoré sa konalo 12. decembra 2012.

IV – Analýza

A – Úvodné úvahy

26. Podľa článku 50 colného kódexu si tovar predložený colným orgánom zachováva colný štatút dočasne uskladneného tovaru až do okamihu pridelenia colne schváleného určenia alebo použitia. Pod colne schváleným určením alebo použitím tovaru sa rozumie najmä jeho prepustenie do takého colného režimu, akým je v prejednávanej veci režim vonkajšieho tranzitu Spoločenstva. Článok 59 ods. 1 colného kódexu stanovuje, že všetok tovar určený na prepustenie do colného režimu musí byť uvedený v colnom vyhlásení pre príslušný colný režim.

27. Podľa vnútroštátneho súdu je potrebné presne určiť okamih uvedený v článku 50 colného kódexu, v ktorom dočasne uskladnený tovar získava colne schválené určenie a stráca tak colný štatút dočasne uskladneného tovaru.

28. Na úvod treba poukázať na to, že na základe spisu nie je možné určiť, či sa predmetné dve balenia skutočne nachádzali v kontajneri v čase jeho doručenia do prístavu v Rotterdame. Táto okolnosť, rozhodnúť o ktorej prináleží vnútroštátnemu súdu, však má významné praktické následky.

29. Odňatie spod colného dohľadu sa totiž mohlo uskutočniť len za predpokladu, že colné vyhlásenie spoločnosti Codirex zodpovedalo skutočnosti.

30. Ak sa pri podaní colného vyhlásenia obe balenia nachádzali v kontajneri, a teda vyhlásenie zodpovedalo skutočnosti, stratili sa v čase, keď bol tovar pod colným dohľadom. V takom prípade by predmetný tovar podliehal clu v zmysle článku 203 colného kódexu a dlžníkom by mohla byť spoločnosť Codirex alebo tretia osoba.

⁷ — C-140/04, Zb. s. I-8245, body 35 až 39.

31. Ak dve chýbajúce balenia, naopak, neboli nikdy doručené do Rotterdamu, colné vyhlásenie bolo z vecného hľadiska nepresné.⁸ V takom prípade by išlo o neexistujúci tovar, ktorý nebolo možné odňať spod colného dohľadu a v súvislosti s ktorým nemohol vzniknúť nijaký colný dlh.⁹

32. Vec je teda Súdnemu dvoru predložená na prejudiciálne konanie v rámci prvej hypotézy. Vnútroštátny súd v podstate zisťuje, kto je dlžníkom v prípade colného dlhu, ktorý je predmetom sporu vo veci samej. Aby mohol vnútroštátny súd odpovedať na túto otázku, potrebuje určiť, či bol stratený tovar odňatý spod colného dohľadu v čase, keď mal colný štatút dočasne uskladneného tovaru alebo keď podliehal režimu vonkajšieho tranzitu Spoločenstva. V dôsledku toho chce zistiť presný okamih, v ktorom sa končí dočasné uskladnenie a začína sa režim tranzitu.

33. Z článku 203 ods. 1 colného kódexu vyplýva, že odňatie tovaru podliehajúceho dovoznému clu spod colného dohľadu spôsobuje v okamihu tohto odňatia vznik colného dlhu pri dovoze (pozri najmä rozsudok United Antwerp Maritime Agencies a Seaport Terminals, už citovaný, bod 28). Podľa judikatúry Súdného dvora odňatie spod colného dohľadu zahŕňa akékoľvek konanie alebo opomenutie, ktoré má za následok to, že príslušnému colnému orgánu sa hoci len dočasne zabráni v prístupe k tovaru pod colným dohľadom a vo vykonaní kontrol stanovených v článku 37 ods. 1 colného kódexu (pozri najmä rozsudok United Antwerp Maritime Agencies a Seaport Terminals, už citovaný, bod 28).

34. Za predpokladu, že tovar sa stratil v čase, keď *mal colný štatút dočasne uskladneného tovaru*, spoločnosť Codirex by nebola dlžníkom colného dlhu, lebo nebola osobou, ktorá si mala splniť povinnosti vyplývajúce z dočasného uskladnenia tovaru v zmysle článku 203 ods. 3 štvrtej zarážky colného kódexu¹⁰ s výhradou uplatnenia prípadov zodpovednosti stanovených v článku 203 ods. 3 prvej až tretej zarážke tohto kódexu.

35. Ak sa tento tovar, naopak, stratil v čase, keď *už bol prepustený do režimu vonkajšieho tranzitu Spoločenstva*, spoločnosť Codirex by ako hlavný povinný bola dlžníkom colného dlhu, lebo by bola osobou, ktorá si mala splniť povinnosti vyplývajúce z použitia colného režimu, do ktorého bol tovar prepustený v zmysle článku 203 ods. 3 štvrtej zarážky colného kódexu.

36. V tejto súvislosti treba konštatovať, že v colnom kódexe nie je presne vymedzený okamih, v ktorom sa končí dočasné uskladnenie a začína sa režim vonkajšieho tranzitu Spoločenstva.¹¹

37. V rámci prejednávaneho sporu boli v tomto smere uvedené dve tézy.

38. Podľa prvej tézy, ktorú obhajuje Staatssecretaris pred vnútroštátnym súdom a holandská a grécka vláda pred Súdnym dvorom, sa dočasné uskladnenie končí v okamihu *prijatia colného vyhlásenia* prihlasujúceho tovar do určitého colného režimu v zmysle článku 59 colného kódexu. V tomto smere vychádzajú z článku 67 colného kódexu, ktorý stanovuje, že pri prepustení tovaru do colného režimu, do ktorého je tovar uvedený v colnom vyhlásení navrhnutý, sa použijú predpisy platné ku dňu, keď colné orgány toto colné vyhlásenie prijali.

39. Podľa druhej tézy, ku ktorej sa podľa všetkého prikláňa vnútroštátny súd a ktorú pred Súdnym dvorom obhajuje spoločnosť Codirex, ako aj Komisia, sa dočasné uskladnenie končí v okamihu, keď colné orgány *prepustia predmetný tovar*. Uvedení účastníci konania toto stanovisko obhajujú s poukázaním na článok 73 a článok 74 ods. 2 colného kódexu a tvrdia, že tovar nemôže byť prepustený, kým nie sú splnené podmienky jeho prepustenia do predmetného colného režimu. Podľa

8 — Chcem poukázať na to, že generálny advokát pred Hoge Raad der Nederlanden vo svojich návrhoch prednesených 30. septembra 2010 navrhol vnútroštátnemu súdu, aby vec vrátil na prejednanie prvostupňovému súdu s cieľom objasniť skutkové okolnosti. Ďalej treba uviesť, že nepovažujem za správne, aby zodpovednosť za colný dlh vyplývajúci z chýb súvisiacich s colným vyhlásením niesol výhradne prevádzkovateľ prístavu, ktorý uskutočnil vykládku tovaru podliehajúceho režimu „dočasného uskladnenia“.

9 — Pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. júla 2010, DSV Road (C-234/09, Zb. s. I-7333, bod 23).

10 — Pozri rozsudok United Antwerp Maritime Agencies a Seaport Terminals, už citovaný (body 38 a 39).

11 — Treba, naopak, poukázať na to, že podmienky ukončenia režimu vonkajšieho tranzitu sú uvedené v článku 92 colného kódexu.

ich názoru colný štatút dočasného uskladnenia nemožno považovať za ukončený prijatím colného vyhlásenia, pokiaľ ešte nie sú splnené podmienky potrebné na prepustenie tovaru do príslušného colného režimu. Konkrétne v prípade režimu vonkajšieho tranzitu Spoločenstva, pre ktorý je potrebné poskytnúť záruku, nemôže byť tovar prepustený, kým táto záruka nie je poskytnutá. Až do okamihu prepustenia tovaru zo strany colných orgánov sa uplatňujú ustanovenia a pravidlá zodpovednosti vyplývajúce z predchádzajúceho dočasného uskladnenia tovaru.

40. Je preto vhodné postupne preskúmať tieto dve možnosti.

B – O prijatí colného vyhlásenia

41. Súhlasím s výkladom navrhnutým Komisiou, podľa ktorého účinkom prijatia colného vyhlásenia nie je prepustenie tovaru do navrhovaného colného režimu. Tovar po tomto prijatí zostáva v režime dočasného uskladnenia.

42. Súdny dvor nedávno pripomenul, že ako vyplýva z článku 4 bodu 17 colného kódexu, colné vyhlásenie predstavuje úkon, ktorým deklarant stanovenou formou a spôsobom prejavuje vôľu, aby bol tovar prepustený do navrhovaného colného režimu.¹²

43. Podľa článku 63 colného kódexu sú colné orgány povinné okamžite prijať colné vyhlásenia a článok 67 uvedeného kódexu stanovuje, že pri prepustení tovaru do colného režimu, do ktorého je tovar uvedený v colnom vyhlásení navrhnutý, sa použijú predpisy platné ku dňu, keď colné orgány toto colné vyhlásenie prijali.

44. Komisia správne pripomína, že podľa článku 68 colného kódexu môžu colné orgány po prijatí vlastnými prostriedkami overovať colné vyhlásenia.¹³

45. Existencia tejto možnosti overenia znamená, že po formálnom prijatí colného vyhlásenia môže nasledovať prijatie takých opatrení, akými sú opatrenia stanovené v článkoch 71 a 72 colného kódexu, aby sa zabezpečilo správne uplatňovanie ustanovení colného režimu, do ktorého bude tovar prepustený.

46. V prejednávanej veci tak bola doba medzi prijatím vyhlásenia a prepustením tovaru využitá na umiestnenie colnej plomby na kontajner, aby sa zabezpečilo správne uplatňovanie článku 72 colného kódexu na účely vonkajšieho tranzitu Spoločenstva.

47. Keďže k overeniu colného vyhlásenia môže podľa článku 68 colného kódexu dôjsť *aj po jeho prijatí*, tovar musí zostať pod colným dohľadom. Pokiaľ sa tovar nachádza v režime dočasného uskladnenia, tento dohľad sa zabezpečí bez ohľadu na neskôr použitý colný režim.

48. Treba pripomenúť, že v rozsudku D. Wandel,¹⁴ Súdny dvor už uviedol, že tovar navrhnutý na prepustenie do voľného obehu zostáva v režime dočasného uskladnenia až do svojho prepustenia. Z toho vyplýva, že colný dlh podľa článku 203 colného kódexu vzniká, ak sa tovar stratí medzi okamihom prijatia colného vyhlásenia a okamihom prepustenia.

49. Pri iných colných režimoch nie je potrebné rozdielne riešenie, hoci tieto režimy sa líšia od prepustenia do voľného obehu v tom zmysle, že tovar zostáva pod colným dohľadom aj po prepustení, ako je to v prípade vonkajšieho tranzitu Spoločenstva.

12 — Pozri rozsudok z 15. septembra 2011, DP grup (C-138/10, Zb. s. I-8369, bod 35).

13 — Tamže (body 36 a 39).

14 — Už citovaný, (bod 45).

C – O prepustení tovaru do colného režimu

50. K prepusteniu tovaru môže dôjsť až po prijatí colného vyhlásenia.

51. Podľa článku 73 colného kódexu môžu colné orgány prepustiť tovar ihneď po tom, čo boli splnené podmienky na jeho prepustenie do navrhnutého colného režimu. Tú istú myšlienku možno nájsť v definícii prepustenia tovaru stanovenej v článku 4 bode 20 colného kódexu, podľa ktorého ide o úkon, ktorým colné orgány umožňujú nakladať s tovarom za podmienok stanovených pre colný režim, do ktorého bol tovar prepustený. Tieto dve ustanovenia sa bez rozdielu uplatňujú na všetky colné režimy.

52. Toto stanovisko je v súlade s právomocami colných orgánov, pokiaľ ide o prijatie colného vyhlásenia a prepustenie tovaru. Colné orgány síce môžu odmietnuť prijatie colného vyhlásenia len z dôvodu *nedodržania formálnych podmienok* upravených v článku 62 colného kódexu,¹⁵ no prepustenie tovaru môžu zamietnuť vo všetkých prípadoch, v ktorých ešte nie sú splnené vecné podmienky prepustenia do daného colného režimu.

53. Colné orgány môžu využiť čas medzi prijatím vyhlásenia a prepustením tovaru napríklad tak, že požiadajú o poskytnutie zabezpečenia, prípadne o zvýšenie už stanoveného zabezpečenia. Ak tieto podmienky nie sú splnené, prepustenie tovaru môže byť zamietnuté.

54. Dôležitú úlohu prepustenia tovaru ako začiatku colného režimu dokazuje aj to, že v prípade tranzitu zodpovednosť osoby, ktorá poskytla zabezpečenie, vzniká v okamihu prepustenia tovaru do tranzitu krytého zabezpečením.

55. V dôsledku toho sa rovnako ako Komisia domnievam, že tovar, ktorý je predmetom sporu vo veci samej, bol v režime vonkajšieho tranzitu Spoločenstva až od svojho prepustenia, ku ktorému došlo 7. novembra 2007.

56. Skôr než uvediem svoj návrh, rád by som sa vrátil k už citovanej veci D. Wandel.

57. V tejto veci išlo o colné vyhlásenie podané na tovar, ktorý nebol tovarom Spoločenstva a v ktorom sa navrhovalo jeho prepustenie do voľného obehu. V rozsudku D. Wandel¹⁶ Súdny dvor konštatoval, že tovar získava colný štatút tovaru Spoločenstva až vtedy, keď sú uplatnené všetky opatrenia obchodnej politiky, sú splnené všetky ostatné formálne náležitosti stanovené pre dovoz tovaru a podľa zákona splatné dovozné clo je nielen uplatnené, ale aj vybraté alebo zabezpečené.

58. Súdny dvor ďalej uviedol,¹⁷ že ak predloženie colného vyhlásenia a jeho okamžité prijatie v súlade s článkom 59 ods. 1 a článkom 63 colného kódexu nesporne patria medzi vyššie uvedené formálne náležitosti, za formálnu náležitosť tohto druhu treba považovať aj vykonanie opatrení uvedených v článku 68 colného kódexu, ktorý colné orgány oprávňuje na to, aby v rámci overovania prijatých colných vyhlásení tovar prehliadali a s cieľom jeho analýzy alebo podrobnej prehliadky odoberali vzorky.

59. Súdny dvor tak dospel k záveru,¹⁸ že vzhľadom na cieľ prepustenia do voľného obehu, ktorým je podľa článku 79 prvého odseku colného kódexu dať tovaru, ktorý nie je tovarom Spoločenstva, colný štatút tovaru Spoločenstva, prepustenie tovaru vymedzené v článku 4 bode 20 colného kódexu treba považovať za jednu z formálnych náležitostí, ktoré treba splniť na to, aby mohol byť dovezený tovar riadne prepustený do voľného obehu.

15 — Pozri tiež článok 77 colného kódexu, pokiaľ ide o colné vyhlásenia podávané prostredníctvom zariadení na spracovávanie údajov.

16 — Už citovaný (bod 36).

17 — Tamže (bod 37).

18 — Tamže (bod 38).

60. Domnievam sa, že úvahy Súdneho dvora možno *mutatis mutandis* uplatniť na prejednávajúcu vec, ktorá sa týka režimu vonkajšieho tranzitu Spoločenstva: predloženie colného vyhlásenia a jeho okamžité prijatie v súlade s článkom 59 ods. 1 a článkom 63 colného kódexu nesporne patria medzi formálne náležitosti, ktoré treba splniť, ak má byť tovar prepustený do colného režimu vonkajšieho tranzitu Spoločenstva, keďže použitie uvedeného režimu podlieha dodržaniu týchto náležitostí. Tento colný režim sa však neuplatní samotným prijatím colného vyhlásenia. Použitie dotknutého colného režimu predpokladá, okrem iného, prepustenie tovaru zo strany príslušných orgánov.

61. Tovar predložený colným orgánom a navrhnutý do určitého colného režimu totiž musí byť predmetom colného vyhlásenia pre tento colný režim, ktoré vyplýva z dvoch odlišných, no súvisiacich úkonov.¹⁹

62. Po prvé prijatie colného vyhlásenia predstavuje automatický úkon, lebo vyhlásenie – zvyčajne podávané elektronicky – je prijaté ihneď po tom, čo je úplné a obsahuje všetky požadované informácie.

63. Po druhé po ukončení fázy prijatia colného vyhlásenia predstavuje prepustenie tovaru úkon, pri ktorom majú colné orgány širšiu mieru voľnej úvahy. Prijatie colného vyhlásenia totiž znamená, že od tohto momentu colné orgány majú základné informácie potrebné na to, aby v prípade potreby vykonali potrebné overenia a prípadne stanovili osobitné podmienky na prepustenie tovaru.

V – Návrh

64. Vzhľadom na predchádzajúce úvahy navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na prejudiciálnu otázku, ktorú položil Hoge Raad der Nederlanden, takto:

Tovar, ktorý nie je tovarom Spoločenstva a má colný štatút „dočasne uskladneného tovaru“ prihláseného na prepustenie do colného režimu vonkajšieho tranzitu Spoločenstva, nadobúda colne schválené určenie v zmysle článku 50 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva, zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 1791/2006 z 20. novembra 2006, po prijatí colného vyhlásenia a prepustení do colného režimu.

¹⁹ — Pozri články 50 a 59 colného kódexu.